KOMMISSIONENS AFGØRELSE

af 30. januar 1997

om afslutning af antidumpingproceduren vedrørende importen til Spanien af visse typer Portland cement med oprindelse i Rumænien, Tunesien og Tyrkiet

(97/169/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 384/96 af 22. december 1995 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab [1], særlig artikel 23,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2423/88 af 11. juli 1988 om beskyttelse mod dumpingimport eller subsidieret import fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab [2], i det følgende benævnt »grundforordningen«, særlig artikel 9,

efter konsultation af Det Rådgivende Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

A. PROCEDURE

(1) Kommissionen modtog i januar 1992 en klage indgivet af Oficemen (landsorganisationen af spanske cementproducenter) på vegne af samtlige spanske producenter af Portland cement.

(2) Klagen indeholdt umiddelbart beviser for, at der fandt dumping sted på regional basis og forvoldtes skade som følge heraf. De fremlagte beviser blev anset for tilstrækkelige til at begrunde iværksættelsen af en procedure for at fastslå, om de påståede forhold eksisterede og berettigede, at der blev truffet foranstaltninger. Kommissionen offentliggjorde derfor en meddelelse i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* [3] om indledning af en antidumpingprocedure vedrørende importen til Spanien af visse typer Portland cement med oprindelse i Tyrkiet, Rumænien og Tunesien og indledte en undersøgelse. Den pågældende vare er Portland cement, bortset fra hvid cement, også kunstigt farvet, i løs vægt eller i sække, henhørende under KN-kode 2523 29 00.

(3) Kommissionen underrettede officielt de producenter, eksportører og importører, som den vidste var berørt af sagen, samt repræsentanter for eksportlandene og klagerne og gav de direkte berørte parter lejlighed til at tilkendegive deres mening skriftligt og til at anmode om at blive hørt mundtligt.

(4) Den tyrkiske og tunesiske regering og producenterne og eksportørerne i de berørte lande tilkendegav deres mening skriftligt. Alle parter, som anmodede herom, blev hørt mundtligt.

(5) Undersøgelsen omfattede perioden fra den 1. april 1991 til den 31. marts 1992.

(6) Kommissionen anmodede om og efterprøvede alle oplysninger, som den anså for nødvendige med henblik på at træffe en afgørelse vedrørende dumping og skade, og aflagde kontrolbesøg hos følgende spanske producenter:

— Asland Cataluna y del Mediterranneo, Barcelona
— Asland, SA, Madrid
— Cementos Atlantico, SA, Madrid
— Cementos Molins, SA, Barcelona
— Compania Valenciana de Cementos Portland, SA, Valencia
— Portland Iberia, SA, Madrid
— Sociedad Financiera y Minera, SA, Madrid
— Uniland Cementera, SA, Barcelona.

(7) På grundlag af resultaterne af denne undersøgelse konkluderede Kommissionen efter at have konsulteret Antidumpingudvalget, at proceduren skulle afsluttes uden indførelse af foranstaltninger, da det fandtes, at den pågældende import ikke havde forvoldt væsentlig skade for erhvervsgrenen i Spanien, og at der ikke forelå trussel herom.

(8) På grund af indsigelse i Det Rådgivende Udvalg forelagde Kommissionen den 10. februar 1994 i overensstemmelse med artikel 9 i grundforordningen en rapport for Rådet sammen med et forslag om, at proceduren afsluttedes uden indførelse af foranstaltninger.

Rådet besluttede den 7. marts 1994 ikke at afslutte proceduren.

(9) Efter Rådets beslutning analyserede Kommissionen igen resultaterne af sin undersøgelse i lyset af såvel oplysninger fra erhvervsgrenen i Spanien, der efterprøvedes under undersøgelsen, som yderligere indlæg fra klagerne. I denne forbindelse var den fornyede undersøgelse begrænset af, at den kun kunne anvende oplysninger fra undersøgelsesperioden, og oplysningerne vedrørende en senere periode kan derfor ikke tages i betragtning.

[1] EFT nr. L 56 af 6. 3. 1996, s. 1.
[2] EFT nr. L 209 af 2. 8. 1988, s. 1.
[3] EFT nr. C 100 af 22. 4. 1992, s. 4.

(10) Denne fornyede undersøgelse førte til, at Kommissionen opretholdt det forslag, der fremsattes for Rådet i 1994.

B. SAMME VARE

(11) Undersøgelsen viste, at de forskellige typer Portland cement, der sælges på hjemmemarkederne i de berørte lande, svarede til de typer, der eksporteres til Spanien. Ligeledes svarede de forskellige typer af Portland cement, der fremstilles i Spanien, til de typer, der eksporteres til Spanien fra de tre pågældende lande, for så vidt angår de grundlæggende fysiske egenskaber og den endelige anvendelse. Kommissionen konkluderede derfor, at alle typer Portland cement i forbindelse med denne procedure skulle anses for at være samme vare, jf. artikel 2, stk. 12, i grundforordningen.

C. REGIONALITET

(12) Kommissionen fastslog, at 94 % af den spanske erhvervsgrens samlede produktion af den pågældende vare blev solgt på det spanske marked, og at den samlede efterspørgsel i Spanien som defineret ved det synlige forbrug af den pågældende cementtype ikke i nævneværdigt omfang blev dækket af producenter fra andre dele af Fællesskabet. Erhvervsgrenen i Spanien havde i undersøgelsesperioden en andel af hjemmemarkedet på tæt ved 89 %, mens importen fra andre medlemsstater udgjorde 2 %. Desuden gik 89 % af Fællesskabets samlede import fra de lande, der er omfattet af undersøgelsen, til Spanien.

Erhvervsgrenen i Spanien kan derfor betragtes som erhvervsgrenen i Fællesskabet i henhold til bestemmelserne i grundforordningens artikel 4, stk. 5.

D. DUMPING

(13) De foreliggende oplysninger tydede på, at samme vare importeret fra de tre pågældende lande var blevet solgt på det spanske marked til priser, der i visse tilfælde i høj grad tydede på dumping. Dette forhold blev imidlertid ikke fulgt op i lyset af nedenfor anførte undersøgelsesresultater vedrørende skade.

E. SKADE

1. Forbrug, importens omfang og markedsandel

(14) Det spanske marked udgjorde, som defineret ved det synlige forbrug, 26 mio. tons i 1989 og 28 mio. tons i undersøgelsesperioden. Importen fra de pågældende lande steg fra 857 000 tons i 1989 til 2 388 000 tons i undersøgelsesperioden. Som følge heraf steg Tyrkiets, Rumæniens og Tunesiens markedsandel fra 3,28 % i 1989 til 8,54 % i undersøgelsesperioden.

2. Virkningerne af den pågældende import for erhvervsgrenen i Spanien

(15) For så vidt angår den pågældende imports eventuelle virkninger på erhvervsgrenens situation i Spanien, tog Kommissionen hensyn til følgende faktiske forhold:

a) Den spanske produktion var stabil og udgjorde ca. 27 mio. tons om året i løbet af den undersøgte periode.

b) Den foreliggende kapacitet blev anslået til 39 mio. tons i 1989, 1990 og 1991, og øgedes med ca. 5 % til 41 mio. tons i undersøgelsesperioden. Kapacitetsudnyttelsen var uændret 69 % mellem 1989 og 1991, men faldt til 66 % i undersøgelsesperioden. Dette fald i kapacitetsudnyttelsesgraden skyldtes udelukkende kapacitetsforøgelsen. I denne forbindelse bemærker Kommissionen, at der i forhold til den samlede efterspørgsel i Spanien eksisterede en stor overkapacitet på gennemsnitlig 32 % i erhvervsgrenen i Spanien gennem hele den undersøgte periode.

c) Den spanske erhvervsgrens samlede salgsmængde lå stabilt på ca. 25 mio. tons gennem hele den pågældende periode. På grund af den beherskede vækst i forbruget faldt erhvervsgrenens markedsandel imidlertid fra 96 % i 1989 til 89 % i undersøgelsesperioden. Til trods for dette fald opretholdte erhvervsgrenen i Spanien konsekvent en høj markedsandel.

d) De undersøgte spanske producenters indekserede salgspriser til uafhængige kunder steg fra indeks 100 i 1989 til 103 i 1990 og faldt derefter til 97 i 1991 og 94 i undersøgelsesperioden.

e) De undersøgte selskabers indtjening på salget til uafhængige kunder faldt i gennemsnit fra 36 % i 1989 til 32 % i 1990, 21 % i 1991 og 18 % i undersøgelsesperioden.

f) Beskæftigelsen hos de undersøgte producenter faldt løbende gennem hele perioden fra indeks 100 i 1989 til 98 i 1990, 94 i 1991 og 92 i undersøgelsesperioden.

g) Kommissionen undersøgte endvidere den eventuelle skade, der kunne være forårsaget af den pågældende import på underregionalt niveau, idet den tog hensyn til de spanske producenters forskellige beliggenhed. Kommissionens undersøgelse af skadesfaktorer viste, at kun producen-

terne i kystregionen ved Middelhavet, som tegner sig for 52 % af den klagende erhvervsgrens samlede produktion, havde oplevet en klart forværret situation i modsætning til producenter, der var beliggende længere inde i landet. Målt i salgsmængde faldt kystregionens salg med 10 % mellem 1989 og undersøgelsesperioden, mens indlandsproducenternes salgsmængde steg med 3 %, og målt i omsætning faldt kystregionens salg med 9 %, medens indlandsproducenternes salg steg svagt med 1 %. For så vidt angår erhvervsgrenen i kysteregionen er dens rentabilitet siden 1989 faldet med 4 procentpoint mere end indlandserhvervsgrenens rentabilitet. Til trods for dette fald havde erhvervsgrenen i kystregionen en rentabilitet, der lå stabilt på 18 % i undersøgelsesperioden.

F. KONKLUSIONER VEDRØRENDE SKADE

(16) Skønt situationen for erhvervsgrenen i Spanien i nogen grad blev forværret i løbet af den undersøgte periode, især vedrørende producenter beliggende i kystregionen ved Middelhavet, skal denne situation vurderes i forhold til de spanske producenter generelt for at fastslå, om der er forvoldt væsentlig skade. Ved denne vurdering lagde Kommissionen særlig vægt på følgende faktorer:

a) Produktions- og salgsmængder var stabile. Skønt forøgelsen af forbruget tilsyneladende har gavnet dumpingimporten og ikke den indenlandske produktion, fastholdt erhvervsgrenen i Spanien dog stadig en markedsandel på 89 %.

b) Det fremgik af Kommissionens undersøgelse, at skønt der forelå prisunderbud, kunne virkningerne heraf ikke betragtes som betydelige i betragning af på den ene side de respektive markedsandele for indenlandske producenter og for importerede varer fra de tre pågældende lande og på den anden side denne imports virkning, som var geografisk begrænset til erhvervsgrenen i kystregionen.

c) Den store overkapacitet og den deraf følgende omstrukturering af den indenlandske erhvervsgren spillede en vigtig rolle for forklaringen af stigningen i produktionsomkostningerne og derfor den faldende fortjeneste. I denne forbindelse konstaterede de spanske producenter et fald i deres fortjeneste på salg, som dog stadig i gennemsnit udgjorde 18 % i undersøgelsesperioden for erhvervsgrenen som helhed. Alternative indikatorer for indtjeningen, f.eks. afkastet af investeringer, som foreslået af erhvervsgrenen i Spanien, er blevet undersøgt. På grundlag af de oplysninger, som klageren har fremlagt, og som i tilfredsstillende grad blev efterprøvet i løbet af undersøgelsen, fandtes det, at efter hensyntagen til inflationsomkostningstrykket og efter at have taget forbehold for overskudskapaciteten, udgjorde afkastet af investeringerne i undersøgelsesperioden 7 %, hvilket ansås for tilstrækkeligt til, at erhvervsgrenen kunne udskifte sine produktionsaktiver.

d) Beskæftigelsen i den klagende erhvervsgren faldt med 8 % mellem 1989 og undersøgelsesperioden. Dette fald skyldtes dog i vid udstrækning omstruktureringen af produktionsprocessen.

På grundlag af ovenstående faktorer kan det ikke konkluderes, at erhvervsgrenen i Spanien har lidt væsentlig skade. Denne konklusion kan forklares ved, at nærværende procedure vedrører et regionalt marked som påpeget i betragtning 11. I sådanne tilfælde kræves det i henhold til artikel 4, stk. 5, i grundforordningen, at der forvoldes skade for producenterne af hele eller næsten hele produktionen på det pågældende regionale marked. I denne procedure førte Kommissionens undersøgelse af de individuelle producenter, der undersøgtes i såvel indlands- som kystregionerne, imidlertid ikke til den konklusion, at denne betingelse var opfyldt.

G. TRUSSEL OM SKADE

(17) Kommissionen er af den opfattelse, at selv om klageren også påstod, at der forelå en trussel om væsentlig skade, fremlagde klageren ikke vægtige beviser for en sådan trussel ved indgivelsen af klagen, og sådanne beviser fandtes heller ikke i løbet af undersøgelsen.

H. AFSLUTNING AF PROCEDUREN

(18) Da der ikke er forvoldt skade eller foreligger trussel herom mod producenterne af hele eller næsten hele produktionen på det undersøgte regionale marked, kan der ikke konstateres væsentlig skade for så vidt angår den erhvervsgren i Fællesskabet, som er omfattet af denne procedure.

Det konkluderes derfor, at en indførelse af beskyttelsesforanstaltninger forekommer unødvendig, og at antidumpingproceduren bør afsluttes —

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Eneste artikel

Antidumpingproceduren vedrørende importen til Spanien af visse typer Portland cement med oprindelse i Tyrkiet, Rumænien og Tunesien afsluttes.

Udfærdiget i Bruxelles, den 30. januar 1997.

På Kommissionens vegne

Leon BRITTAN

Næstformand